

Talende, tidløs taushet

Dagens Næringsliv
3/4-92

■ Utstillinger

Av ARNSTEIN ARNEBERG

Bronse, stein og tre er billedhuggerenes klassiske materialer, og blant yngre søkerne: Særlig de to siste. Så er også tilfallet for Kjersti Wexelsen Goksøyrs, som i Kunstnerforbundet har skapt en stille verden av skulpturer med uforløste følelser i sentrum.

Publikum må trekke filtposer over skoene før de slippes inn gjennom forhenget til en liten, mørklagt sal. Gulvet er dekket av bly, vegger og tak av sort stoff. Snart føler man seg hensatt til et eksotisk rom i et museum hvor atmosfæren i et hellig sted i et tempel, eller snarere et gravkammer er søkt gjenskapt.

Små spotlights sender punktvise kygger av varmt lys ned på huggen Stein som gløder opp i mørket. Midt i rommet synes en liggende, utstrukket skikkelse å sveve i luften, båret av sortmalt jern. Med armene tett langs kroppen og utstrakte føtter som en stup. Ansiktets trekk er for-

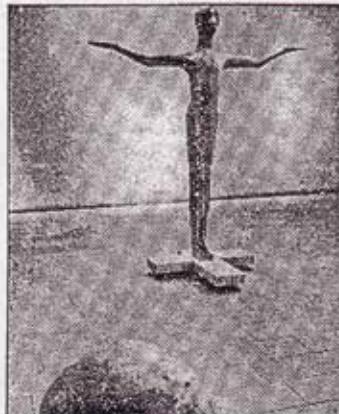
enklede, nesten bare antydet, hender og føtter likeså. Assosiasjonen til et lik svøpt i et klede, ligger nær.

For enden av rommet står en benk i huggen Stein på tvers og foran den: En fotskammel i form av en flat Stein med to fotavtrykk hugget inn — vær så god og sitt! Man sitter til og med behagelig på det svære setet som runder seg vakkert av på hver side, over en sokkel som skråner seg utover opp fra gulvet. Med store sirkler hugget inn foran og bak, to strålende øyne. Rundt om på gulvet, fanget opp i hver sin lyskjegle, små grupper av hoder. Alle så store som kosnøtter, alle med ansiktene vendt opp og med øyne som smale riss. Man undres på om de er knepet igjen, i ferd med å åpne seg eller om de myser noe lyset fra taket.

De fleste av disse 30 taus. ansiktene er hugget i Stein i mange farger, noen er støpt i bronse som er patinert på ulike måter, mens enkelte er støpt i jern. Den trolske stemningen fører tanlene

kelige følelser som jeg skal vokte meg for å si noe sikkert om. Også i den store overlyssalen, hvor to legemsstore tresfigurer dominerer og hvor man ellers finner små og store hoder i Stein, er uttrykkene innadvendte. Like fullt avspeiler de lengsler om forløsning, om forvandling, om noe utenfor seg selv. Med utstillingstittelen «Mot lyset» gir hun seg selv en pekepinn.

Alt dette formidler hun gjenom et særegent formspråk og via et håndverk som røper en fryd over materialenes mange karakteristika. Det største av alle hodene er i lys grå og svakt transparent italiensk marmor, som i de øvrige er formen barnets uskyldige og øynene som rette, skarpe riss, oppadvendte og uitgrunnelige. Her har hun supplert de antydede trekkene ved å «tegne» med et spisst jern som er slått inn i steinen før poleringen. Flaten er glatt og jevn, mens punktene lyser hvitt i det grå — det er marmorens kalksubstans som er knust hvit inne i selve steinen.

ANTYDNINGENS KUNST:
Betrakteren må dikte med selv i Kjersti Wexelsen Goksøyrs verden av små og store skulpturer. Utstillingen åpner lørdag, med priser fra 6000 til 90 000 kroner.

til Egypt og hele atmosfæren vitner om en kunstner som søker det klassisk enkle, men vokter seg vel for å bli stiv og tørr.

Kjersti Wexelsen Goksøyrs opererer i et felt hvor det overordnede er å formidle mennes-